[2025] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 542: 2025 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ. 42

ਇੰਡੀਅਨ ਇਵੈਂਜੈਲਿਕਲ ਲੂਥਰਨ ਚਰਚ ਟਰੱਸਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਲਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ

(2023 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1525)

08 ਜਨਵਰੀ 2025

[ਬੀ.ਵੀ. ਨਾਗਰਤਨਾ* ਅਤੇ ਨੋਂਗਮੇਕਾਪਮ ਕੋਟੀਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 49/2007, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੈੱਡਨੋਟਸ†

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 – ਜਾਂ 7, ਆਰ.11 (ਡੀ) – ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 – ਆਰਟਸ 54 ਅਤੇ 113 – ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ 26.04.1991 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਨਾਂ ਨੰਬਰ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ 12.01.1998 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 26.04.1991 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸਾਲ 12.01.1998 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਆਈ.ਏ. ਯੂ/ਓਰ 7, ਆਰ.11 (ਡੀ) ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ - ਸਹੀ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਹੀ 26.04.1991 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 12.01.1998 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 12.01.2001 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 12.01.1998 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 7, ਆਰ.13 ਦਾ ਆਧਾਰ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਜਨਵਰੀ, 2001 ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਲ 2007 ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁੰਮਨਾਮੀ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ - ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 113 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਲਈ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 7, ਆਰ.11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 49/2007 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ

---

* ਲੇਖਕ

ਇੰਡੀਅਨ ਇਵੈਂਜੈਲਿਕਲ ਲੂਥਰਨ ਚਰਚ ਟਰੱਸਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਲਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ

ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਸੀਮਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ-ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ' ਤੇ ਹੈ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ। ਕੋਡ ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਦਾ ਸੱਤਵਾਂ, ਆਰ. 11 (ਡੀ)। ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 113, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ/ਜਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ, ਆਰ. 11 (ਡੀ) ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 9.12]

ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 - ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ, ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਸੋਧਦਾ ਹੈ - ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਨਿਯਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਾਅ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ - ਇਸ ਲਈ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਕੋਈ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ [ਪੈਰਾ 9]

ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਸਿਰਫ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 9.2]

ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 – ਆਰਟੀਕਲ 113 – ਬਕਾਇਆ ਆਰਟੀਕਲ - ਓਮਨੀਬਸ ਆਰਟੀਕਲ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਜੇ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਰਟੀਕਲ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਲੇਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਬਕਾਇਆ ਲੇਖ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ - ਬਾਕੀ ਲੇਖ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ - ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ "ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ" ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ - ਸਾਬਕਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਛੇ ਸਾਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘਟਾ ਕੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਇੱਕ ਸਰਬਵਿਆਪਕ ਧਾਰਾ ਹੈ

ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਰਟੀਕਲ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 9.4, 9.6]

ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 – ਆਰਟੀਕਲ 113 – ਜਦੋਂ 'ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ' ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਠੋਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਜਾਂ ਹਮਲੇ ਦੀ ਧਮਕੀ - ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਲੇ ਬਿਆਨ, ਜੇ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਫਲ ਮੁੱਦੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - "ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ "ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ "ਉੱਠਦਾ" ਜਾਂ "ਪ੍ਰਾਪਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ [ਪੈਰਾ 9.8]

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 – ਆਰਟਸ 54 ਅਤੇ 113 – ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕੀ ਹੈ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੁਲਾਈ, 1993 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ 12.01.1998 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 49/2007 ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 26.04.1991 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 12.01.1998 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 49/2007 ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ - ਫਿਰ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 49/2007 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਕੀ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਪਏਗਾ - ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਇੱਕ ਸਰਬਵਿਆਪਕ ਧਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ –

ਇੰਡੀਅਨ ਇਵੈਂਜੈਲਿਕਲ ਲੂਥਰਨ ਚਰਚ ਟਰੱਸਟ
ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਲਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 9.6, 9.7, 9.9]

<u>ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ</u>

ਟੀ. ਅਰੀਵੰਦਮ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਵੀ. ਸੱਤਿਆਪਾਲ **[1978] 1 ਐਸਸੀਆਰ 742: (1977) 4 ਐਸਸੀਸੀ 467;** *ਸੋਪਨ ਸੁਖਦੇਵ ਸਾਬਲੇ ਬਨਾਮ ਸਹਾਇਕ ਚੈਰਿਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ* **[2004] 1 ਐਸਸੀਆਰ 1004 : (2004) 3 ਐਸਸੀਸੀ 137;** *ਪੋਪਟ ਅਤੇ ਕੋਟੇਚਾ ਜਾਇਦਾਦ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਸਟਾਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ* **[2005] ਪੂਰਕ 2 ਐਸਸੀਆਰ 1030: (2005) 7 ਐਸਸੀਸੀ 510;** *ਰੂਪ ਲਾਲ ਸਾਥੀ ਬਨਾਮ ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ* **[1983] 1 ਐਸਸੀਆਰ 702 : (1982) 3 ਐਸਸੀਸੀ 487;** *ਰੈਪਟਾਕੋਸ ਬ੍ਰੇਟ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ* **[1998] ਪੂਰਕ 1 ਐਸਸੀਆਰ 485: (1998) 7 ਐਸਸੀਸੀ 184;** *ਸਲੀਮ ਭਾਈ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ* **[2002] ਪੂਰਕ 5 ਐਸਸੀਆਰ 491: (2003) 1 ਐਸਸੀਸੀ 557;** *ਆਰ.ਕੇ. ਰੋਜਾ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਐੱਸ. ਰਾਇਡੂ* **[2016] 3 ਐਸਸੀਆਰ 221: (2016) 14 ਐਸਸੀਸੀ 275;** *ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪਠਾਨੀਆ ਬਨਾਮ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜਰਿਆਲ* **[2017] 1 ਐਸਸੀਆਰ 915: (2017) 5 ਐਸਸੀਸੀ 345;** *ਮਕਸੂਦ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਮਥਰਾ ਦੱਤ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ,* **ਏਆਈਆਰ 1936 ਲਾਹ 1021;** *ਸੇਜਲ ਗਲਾਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਨਵੀਲਨ ਮਰਚੈਂਟਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ* **[2017] 7 ਐਸਸੀਆਰ 557: (2018) 11 ਐਸਸੀਸੀ 780;** *ਮਾਧਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਐਕਸਿਸ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ* **[2019] 8 ਐਸਸੀਆਰ 1058: (2019) 7 ਐਸਸੀਸੀ 158;** *ਬਿਸਵਨਾਥ ਬਾਨਿਕ ਬਨਾਮ ਸੁਲੰਗਾ ਬੋਸ* **[2022] 3 ਐਸਸੀਆਰ 302: (2022) 7 ਐਸਸੀਸੀ 731;** *ਦਿੱਲੀ ਵਕਫ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਰੰਗ* **(1997) 10 ਐਸਸੀਸੀ 192;** *ਏ. ਨਵਾਬ ਜੌਹਨ ਬਨਾਮ ਵੀ.ਐਨ. ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ* **[2012] 6 ਐਸਸੀਆਰ 369 : (2012) 7 ਐਸਸੀਸੀ 738;** *ਮੰਨਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਛੋਟਾ ਬੀਬੀ, (ਮ੍ਰਿਤਕ)* ਕਾਨੂੰਨੀ *ਨੁਮਾਇੰਦੇ* **[1971] 1 ਐਸਸੀਆਰ 253 : (1970) 1 ਐਸਸੀਸੀ 769;** *ਪਾਟਿਲ ਆਟੋਮੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰੱਖੇਜਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ* **(2022) 10 ਐਸਸੀਸੀ 1;** *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ* **[1991] 3 ਐਸਸੀਆਰ 663 : (1991) 4 ਐਸਸੀਸੀ 1;** *ਸ਼ਕਤੀ ਭੋਗ ਫੂਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ* **[2020] 6 ਐਸਸੀਆਰ 538: (2020) 17 ਐਸਸੀਸੀ 260;** *ਐਮ.ਵੀ.ਐਸ. ਮਨੀਕਯਾਲਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਐਮ ਨਰਸਿਮ੍ਹਾਸਵਾਮੀ* **[1966] 1 ਐਸਸੀਆਰ 628: ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 470;** *ਐਨ ਨਰਸਿਮ੍ਹੀਆ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ* **[1996] 1 ਐਸਸੀਆਰ 698: (1996) 3 ਐਸਸੀਸੀ 88 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। [1996] 1 ਐਸਸੀਆਰ 698: (1996) 3 ਐਸਸੀਸੀ 88 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।** *ਪਾਇਨੀਅਰ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਾਮਦੇਵ ਬੈਨਰਜੀ* **(1950) 54 ਕੈਲ ਡਬਲਯੂਐਨ 710;** *ਜੇਮਜ਼ ਸਕਿਨਰ ਬਨਾਮ ਕੁੰਵਰ ਨੈਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ,* **ਆਈਐਲਆਰ (1929) 51 ਸਾਰੇ 367, (ਪੀਸੀ) - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**

ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਰਸਾਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਲਿੰਕਨ ਇਨ ਦੇ ਬੈਰਿਸਟਰ ਐਂਡਰਿਊ ਮੈਕਗੀ ਦੁਆਰਾ "ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਪੀਰੀਅਡਜ਼", 2002 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ; ਟੈਗੋਰ ਲਾਅ ਲੈਕਚਰ, ਯੂ ਐਨ ਮਿੱਤਰਾ, ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਸੋਲ੍ਹਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ, ਭਾਗ 1, ਸੈਕਸ਼ਨ 1-32 ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 1-52

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ, 1921; ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963; ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1908; ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908

ਕੀਵਰਡਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ; ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ; ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ; ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ; ਰੇਸ-ਜੁਡੀਕਾਟਾ; ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 13; ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 54; ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 113; ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ; ਰਿਸੀਡਿਊਰੀ ਲੇਖ; ਓਮਨੀਬਸ ਲੇਖ; ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੇਸ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2023 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1525

2011 ਦੇ ਸੀਆਰਪੀਐਮਡੀ ਨੰਬਰ 1116 ਵਿੱਚ ਮਦੁਰਈ ਵਿਖੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 15.03.2022 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰੀ

ਪੀ.ਵੀ. ਬਾਲਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਨੀਸ਼ ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਅੰਕਿਤ ਸਾਹੂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਵੀ. ਗਿਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਮਹੇਸ਼ ਅਗਰਵਾਲ, ਰਿਸ਼ੀ ਅਗਰਵਾਲਾ, ਅੰਕੁਰ ਸਹਿਗਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐੱਸ. ਲਕਸ਼ਮੀ ਅਈਅਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਕ੍ਰਿਤੀ ਭਟਨਾਗਰ, ਸ਼ਾਸਵਤ ਸਿੰਘ, ਈ.ਸੀ. ਅਗਰਵਾਲਾ, ਐਡਵ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ/ਆਦੇਸ਼

ਫੈਸਲਾ

ਨਾਗਰਤਨਾ, ਜੇ.

ਇਹ ਅਪੀਲ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਮਦੁਰਈ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ 2011 ਦੇ ਸੀਆਰਪੀ (ਐਮਡੀ) ਨੰਬਰ 1116 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਿਵਲ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

1.1. ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ:

2. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਕੋਡਾਈਕਨਾਲ ਵਿਖੇ ਲੋਚ ਐਂਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ 6.48 ਏਕੜ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ 5.05 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੂਥਰਨ ਚਰਚ ਮਿਸੌਰੀ ਸਿਨੋਡ ਅਤੇ ਮਿਸੌਰੀ ਇਵੈਂਜੈਲਿਕਲ ਲੂਥਰਨ ਇੰਡੀਆ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਮਰੀਕੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੇ 1912 ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਕੋਡਾਈਕਨਾਲ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕੂਲ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ) ਲੋਚ ਐਂਡ ਤੋਂ ਸੜਕ ਦੇ ਪਾਰ ਸਥਿਤ ਹੈ। 1975 ਵਿੱਚ, ਅਮਰੀਕੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਅਤੇ ਇੰਡੀਆ ਇਵੈਂਜੈਲਿਕਲ ਲੂਥਰਨ ਚਰਚ ਟਰੱਸਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ / ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਡਾਈਕਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਐਂਡ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ, 1921 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਤਹਿਤ ਓ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 101/1975 ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਫਾਈਲਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਮਦੁਰਈ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਸਮੀ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 26.11.1975 ਨੂੰ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਟਰੱਸਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

2.1. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋਚ ਐਂਡ ਦੀ 5.05 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 15 ਵਿੱਚੋਂ 12 ਇਮਾਰਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ 26.04.1991 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ, ਯਾਨੀ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਲਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦਰਮਿਆਨ 3,02,00,000/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਕਰੋੜ ਅਤੇ ਦੋ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਕੁੱਲ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 10,00,000/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਦਸ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਅਗਾਊਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅੰਸ਼ਕ ਕਬਜ਼ਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਲੋਚ ਐਂਡ 'ਤੇ ਬਾਰਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

2.2. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਡਿੰਡੀਗੁਲ ਅੰਨਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 26.04.1991 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਨਾਂ ਨੰਬਰ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਲਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਰ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 12.01.1998 ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਲਾਨੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2.3. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਡਿੰਡੀਗੁਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 49/2007 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 26.04.1991 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2.4. ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "ਕੋਡ") ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 233/2007 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਗਭਗ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ") ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 54 ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2.5. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 13 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਡਾਈਕਨਾਲ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕੂਲ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 15.07.1991 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਕੱਤਰ-ਕਮ-ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਏ. ਸੁੰਦਰਮ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸਥਾਰ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਧਿਰ ਨਾਲ ਕਈ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

2.6. ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ, ਅਰਥਾਤ, ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 233/2007, ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 16.09.2010 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ,

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਧਿਰ ਨਾਲ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਉਚਿਤ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਕਤ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੰਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

2.7. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ. (ਐਮ.ਡੀ.) ਨੰਬਰ 1116/2011 ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਵਲ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 15.03.2022 ਨੂੰ ਉਕਤ ਸਿਵਲ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਤਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 16.09.2010 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ. (ਐਮ.ਡੀ.) ਨੰਬਰ 1116/2011 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

2.8. ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਮਦੁਰਈ ਬੈਂਚ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਸੇ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਦੋ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਟੈਗ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਜੁੜੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 24.10.2024 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਹੋਰ ਦੋ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ:

3. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਵੀ. ਬਾਲਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ. ਗਿਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

3.1. ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਲਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਲੇਖਕ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਲ 1993 ਵਿਚ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਸਾਲ 1993 ਵਿਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਨਾਂ ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ VII ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

3.2. ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦਿਆਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ 26.04.1991 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ 12.01.1998 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਉਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 26.04.1991 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸਾਲ 2007 ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ 12.01.1998 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਕਤ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਲ 1993 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਯਾਨੀ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 49/2007 ਸਾਲ 2007 ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਿਉਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ 12.01.1998 ਤੋਂ ਸਾਲ। ਇਹ ਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 49/2007 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਲ 2007 ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਹੈ।

3.3. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ। ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦਲੀਲ 12.01.1998 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ 12.01.2001 ਤੱਕ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਾਲ 2007 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ / ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 26.04.1991 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਟਕਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਸੀ।

3.4. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 49/2007 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

3.5. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਰੀ ਨੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਰੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 49/2007 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 15.07.1991 ਨੂੰ ਸਕੱਤਰ-ਕਮ-ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਰੇਵਰੇਂਡ, ਅਰਥਾਤ ਏ. ਸੁੰਦਰਮ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬਿਤ ਕਈ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਕਾਰਨ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ

ਪਾਰਟੀ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, 26.04.1991 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਇਸ ਵਿਚ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਧਿਰ ਵਿਚਾਲੇ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਸਾਲ 2007 ਵਿਚ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੁਬਾਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੁਸਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

3.6. ਜਵਾਬ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 15.07.1991 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਸਮਾਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ 15.07.1991 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣਾ ਸਾਲ 2007 ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 15.07.1991 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਸੀ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣਾ ਅਤੇ

ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨੁਕਤੇ:

4. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਖੇਪ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 49/2007, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਹੜਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ?

5. ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਵਰਣਨ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ

5.1. ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 26.04.1991 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁੱਲ 3,02,00,000/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਕਰੋੜ ਅਤੇ ਦੋ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 10,00,000/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਦਸ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਅਗਾਊਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 26.04.1991 ਤੋਂ 27 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੱਢੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 27 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਬਕਾਇਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ / ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ, 1993 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਣਗਿਣਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ, ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ / ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 12.01.1998 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5.2. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਾਲ 2007 ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 49/2007 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ 16.09.2010 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਢਾਂਚਾ:

ਕੋਡ ਦਾ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11:

6. ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ:

"**11. ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ** - ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ-

(ਏ) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ;

(ਬੀ) ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਮੁੱਲ ਘੱਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ;

(ਸੀ) ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ;

(ਡੀ) ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

(ਈ) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(ਐੱਫ) ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ, ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਕੇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ।

6.1. ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ VII ਨਿਯਮ 11 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

(i) *ਟੀ. ਅਰੀਵੰਦਮ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਵੀ. ਸੱਤਿਆਪਾਲ* **(1977) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 467** ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਰਥਪੂਰਨ ਅਤੇ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਾ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ ੧੧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਡਰਾਫਟਿੰਗ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਭਰਮ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ ਐਕਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਕੇ ਕਲੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣਾ ਪਏਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਈਅਰ, ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
(ii) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ *ਸੋਪਨ ਸੁਖਦੇਵ ਸਾਬਲੇ ਬਨਾਮ ਸਹਾਇਕ ਚੈਰਿਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ* **(2004) 3 ਐਸਸੀਸੀ 137** ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੋਪਟ ਅਤੇ ਕੋਟੇਚਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਸਟਾਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (2005) 7 ਐਸਸੀਸੀ 510 ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
(iii) ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਸਾਰੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ *ਰੂਪ ਲਾਲ ਸਾਥੀ ਬਨਾਮ ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ* **(1982) 3 ਐਸਸੀਸੀ 487** ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, *ਰੈਪਟਾਕੋਸ ਬ੍ਰੇਟ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ* **(1998) 7 ਐਸਸੀਸੀ 184** ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਆਰਡਰ VII ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(iv) *ਸਲੀਮ ਭਾਈ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ* **(2003) 1 ਐਸਸੀਸੀ 557** ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ VII ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਲੇ ਵੇਰਵੇ ਜਰਮਨ ਹਨ; ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਣਗੀਆਂ।

(v) *ਆਰ.ਕੇ. ਰੋਜਾ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਐਸ. ਰਾਇਡੂ* **(2016) 14 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 275** ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਸਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਏ) ਤੋਂ (ਐਫ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(vi) *ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪਠਾਨੀਆ ਬਨਾਮ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜਰਿਆਲ* **(2017) 5 ਐਸਸੀਸੀ 345** ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੰਡਨ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ।

(vii) ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ *ਮਕਸੂਦ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਮਥਰਾ ਦੱਤ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ*, **ਏਆਈਆਰ 1936, ਲਾਹ 1021 ਵਿੱਚ 1936** ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਗਾਤਾਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸੇਜਲ ਗਲਾਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਨਵੀਲਨ ਮਰਚੈਂਟਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ **(2018) 11 ਐਸਸੀਸੀ 780** ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ *ਮਾਧਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਐਕਸਿਸ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ* **(2019) 7 ਐਸਸੀਸੀ 158** ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

(viii) *ਬਿਸਵਨਾਥ ਬਾਨਿਕ ਬਨਾਮ ਸੁਲੰਗਾ ਬੋਸ* **(2022) 7 ਐਸਸੀਸੀ 731** ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਪਲੇਟ ਵਿਚਲੇ ਬਿਆਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਕਸਦ ਵਾਸਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 13:

7. ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 13 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"13. ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ- ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗਾ।

7.1. *ਦਿੱਲੀ ਵਕਫ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਰੰਗ* **(1997) 10 ਐਸਸੀਸੀ 192** ਕੇਸ ਦੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਲ 1984 ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ VII ਨਿਯਮ 11 ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 1986 ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

7.2. *ਏ. ਨਵਾਬ ਜੌਹਨ ਬਨਾਮ ਵੀ.ਐਨ. ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ* **(2012) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 738** ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ VII ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਮੁੱਲ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ

ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਕੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 13 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਜਿਹਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ। ਇਹ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

7.3. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 149, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ *ਮੰਨਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਛੋਟਾ ਬੀਬੀ* ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ **ਨੁਮਾਇੰਦੇ (1970) 1 ਐਸਸੀਸੀ 769** ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਘਾਟੇ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

7.4. *ਪਾਟਿਲ ਆਟੋਮੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰੱਖੇਜਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ* **(2022) 10 ਐਸਸੀਸੀ 1** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਛੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 12 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 13 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ। ਕੋਡ ਦਾ ਆਰਡਰ VII ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਹੜੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ। ਆਰਡਰ IV ਨਿਯਮ 1 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ IV ਨਿਯਮ 1 (3) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਹੈ

ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸਥਾਪਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਰਡਰ VI ਅਤੇ ਆਰਡਰ VII ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ V ਨਿਯਮ 1 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਉਦਾਹਰਣਾਂ:

8. ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 49/2007 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਰਥਪੂਰਨ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

(i) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ii) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1991 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ/ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ 3,02,00,000/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਕਰੋੜ ਅਤੇ ਦੋ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਸੀ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ 26 ਮਾਰਚ, 1991 ਨੂੰ 10,00,000/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਦਸ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 9,00,000/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਨੌ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੇਨਰਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 00,000/- (ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਸਿਟੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ, ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਖਾਤਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚੈੱਕ ਰਾਹੀਂ।

(iii) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 4 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ 2,92,00,000/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਦੋ ਕਰੋੜ 92 ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:

> (ਏ) ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 10,00,000/- ਰੁਪਏ, (ਸਿਰਫ ਦਸ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ 1.6.1991 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(ਬੀ) ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 9 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 20,00,000/- ਰੁਪਏ (ਵੀਹ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਸੀ) ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 9 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 30,00,000/- ਰੁਪਏ (ਤੀਹ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਡੀ) ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 30,00,000/- ਰੁਪਏ (ਤੀਹ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਈ) ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 40,00,000/- ਰੁਪਏ (ਚਾਲੀ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਐੱਫ) ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 40,00,000/- ਰੁਪਏ (ਚਾਲੀ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਜੀ) ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 21 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 40,00,000/- ਰੁਪਏ (ਚਾਲੀ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਐੱਚ) ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 24 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 40,00,000/- ਰੁਪਏ (ਚਾਲੀ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਆਈ) ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 27 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 42,00,000/- ਰੁਪਏ (42 ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਹੀ ਕਾਪੀ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(iv) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ 27 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਭਾਵ 25.07.1993 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਮਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ 01.06.1991 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ

(v) ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਲੋਚ ਐਂਡ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 6.48 ਏਕੜ ਦੀ ਹੱਦ ਵਿੱਚ 15 ਇਮਾਰਤਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 12 ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਾਲੀ 5.05 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤਿੰਨ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰਿਤ ਨੌਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(vi) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਰੇਵ. ਜੇ. ਇਸਹਾਕ ਮੂਨ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮੰਡਲ

ਪ੍ਰਸਤਾਵ/ਕਾਰਵਾਈ, ਸਕੱਤਰ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਰੇਵ. ਏ. ਸੁੰਧਰਮ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(vii) ਪਲੇਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਤੋਂ 16, 18 ਅਤੇ 20 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ:

"8. ਰੇਵ. ਜੇ. ਇਸਹਾਕ ਮੂਨ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਈ। ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 1.7.1991 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨ ਰੇਵ. ਜੇ. ਇਸਾਕ ਮੂਨ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ-ਕਮ-ਮਾਲ ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਡਾਈਕਨਾਲ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਐਮ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 1/1991 ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
9. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਨਸਿਫ ਕੋਰਟ ਕੋਡਾਈਕਨਾਲ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ 1991 ਦੇ ਓ.ਐਸ.ਨੰਬਰ 66 ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 75/1991 ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਆਈ.ਏ.ਨੰਬਰ 75/1991 ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਪਨ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.ਨੰਬਰ 9551/1991 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਸੀ.ਆਰ.ਨੰਬਰ 1846/1991 ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟਕਮ-ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦਫ਼ਤਰ ਕੋਡਾਈਕਨਾਲ ਨੂੰ 9.12.1991 ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਕਬਜ਼ਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ. ਆਰ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 113/1992 ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

10. ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰੇਵ. ਜੇ. ਇਸਾਕ ਮੂਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ, ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ / ਮਤਿਆਂ / ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ 15.07.1991 ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ

ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

11. ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਘਾਟੇ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸਬ-ਕੋਰਟ ਪਲਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਡਿੰਡੀਗੁਲ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਓ.ਪੀ. ਨੰ 101/1975 ਵਿਚ 1. ਏ. ਨੰ 1. ਏ. ਨੰ 1500/92 ਅਤੇ 1501/92 ਵਿਚ ਕਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਓ.ਐਸ. ਨੰ 13/93 ਅਤੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰ 108/93 ਵਿਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਨਸਿਫ ਅਦਾਲਤ ਕੋਡਾਈਕਨਾਲ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਬ-ਕੋਰਟ ਪਲਾਨੀ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਾਏ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈ। ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ ਨਿਯਮ 13. ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

12. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਨਸਿਫ ਕੋਰਟ ਕੋਡਾਈਕਨਾਲ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰ 66/91 ਵਿੱਚ ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 75/91 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਐਡ-ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ, ਨੰਬਰ 1846/91 ਅਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ.ਆਰ.ਸੀ. ਨੰ ਵਿੱਚ ਐਮ.ਸੀ 1/1991 ਵਿੱਚ ਐਸ.ਡੀ.ਕੇ ਕਮ ਆਰ.ਡੀ.ਓ/ਕੋਡਾਈਕਨਾਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ 113/92, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ 24.07.1997 ਨੂੰ ਰੇਵ ਇਸਾਕ ਮੂਨ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਮਾਰਤ ਬਲਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ 9 ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ।

13. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 9551/1991, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 1846/1991 ਅਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਆਈ. ਆਰ ਸੀ ਨੰ, 113/1992: ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਸ.ਆਈ.ਓ (ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ.) ਨੰਬਰ 2037/97 (ਸੀ) ਨੰਬਰ 2038/97 ਅਤੇ 2039/97 ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 24.3.1998 ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

14. ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 13/93 ਅਤੇ 108/96 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ:

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਡਿੰਡੀਗੁਲ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਓ.ਪੀ.101/1975 ਵਿਚ ਮੁਨਸਿਫ ਕੋਰਟ ਕੋਡਾਈਕਨਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 1.ਏ. ਨੰਬਰ 1501/92

15. ਦੁਬਾਰਾ, ਐਸਯੂਐਮ ਕਮ ਆਰਡੀਓ ਕੋਡਾਈਲਕੈਨਾਲ ਨੇ 1/1991 ਐਮ.ਸੀ. ਨੰ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ.ਆਰ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 511/1999 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨੂੰ ਵੀ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੋਧ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਐਸਐਲਪੀ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਨੰਬਰ 1239/2005 ਅਤੇ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ. ਵਿੱਚ 29.04.2003 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਨਸਿਫ ਕੋਰਟ ਕੋਡਾਈਕਨਾਲ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰ 66/1991 ਵਿੱਚ ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 59/2002 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 649/2003 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਕਿ 1991 ਦੀ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 66 ਵਿੱਚ ਆਈ.ਏ.5/2003 ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

16. ਇਸ ਦੌਰਾਨ, 25.4.2003 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਡਿੰਡੀਗੁਲ ਨੇ ਓ.ਪੀ. ਨੰ 101/1975 ਵਿੱਚ 1500/1992 ਆਈ.ਏ. ਨੰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ 26.4.1991 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੈਮੋ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ 1500/2012 ਆਈ.ਏ. ਨੰ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 1500/1992 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਦਈ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਮਾਣਯੋਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ 5.4.2007 ਨੂੰ 1.ਏ. ਨੰਬਰ 1575/2005 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

xxx

18. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੁਲਾਈ 1992 ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਿਨੇਡਾਂ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਕੀਲ-ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਜਾਂ ਸੌਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਲਝਣ ਸੀ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ

ਬਚਾਓ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਸਵੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ

xxx

20. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਨਸਿਫ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ 1991 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 66 ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੁਣ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਨਸਿਫ ਚੁਫਟ ਡਿੰਡੀਗੁਲ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 76/2005 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਸਾਲ 1991, 1992, 1993 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ/ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਨ।

(viii) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 17 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"17. ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਭਰੇ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਭੜਕਾਊ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ।

(ix) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 19 ਅਤੇ 21 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

"19. ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ 35,670/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੂਮੀ ਟੈਕਸ ਅਤੇ 6652/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਲਈ ਕੁਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

xxx

21. ਸੂਟ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ 26.4.1991 ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ 15.07.1991 ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੱਸੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰਾਹੀਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, 25.4.2003 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਮਾਣਯੋਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ

26.4.1991 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 5.4.2007 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਆਈ.ਏ.ਨੰਬਰ 1515/2003 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੋਡਾਈਕਨਾਲ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਿਖੇ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ।

8.1. ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੈਰਾ 10 ਅਤੇ 21 ਵਿੱਚ, 15.07.1991 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਸਾਲ 2007 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, (ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ'ਤੇ) 21.07.1993 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਨੰਬਰ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਈ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਦਾਲਤ ੀ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

8.2. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਬੇਤੁਕੇ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਭੜਕਾਊ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 26.04.1991 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣਾ ਉਪਰੋਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਸੀ।

8.3. ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ ਕਿ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਦਲੀਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਰਥਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ / ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ 26.04.1991 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ / ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਉਦੋਂ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

8.4. ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 21.07.1993 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 26.04.1991 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਲਈ ਉੱਠੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 15.07.1991 ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ), ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸਮਾਂ 15.07.1991 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 26.04.1991 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਉਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੁਲਾਈ, 1993 ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ 26.04.1991 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਪਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ-

ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦਲੀਲ 12.01.1998 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬਿਤ ਪਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

8.5. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 01.07.1993 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦਲੀਲ 12.01.1998 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਬਾਰੇ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 12.01.2001 ਤੱਕ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ। ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਰਥਾਤ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 49/2007, ਸਾਲ 2007 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੇ ਨੌ ਸਾਲ ਬਾਅਦ। ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 12.01.1998 ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

8.6. ਇਸ ਕਮੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 12.07.1991 ਨੂੰ ਅਖੌਤੀ ਸੰਚਾਰ/ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸਮਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਾਲ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਹੁਣ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ! ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਲਈ 26.04.1991 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ 12.01.2001 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਸਾਲ 2007 ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ

ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ, ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਲਾਭ ਕਮਾਉਣਾ ਹੈ

8.7. ਅਸੀਂ ਸਾਲ 2007 ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਦੋਂ ਉਹ 12.01.2001 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜੇ ਉਹ 26.04.1991 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗੰਭੀਰ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ 26.04.1991 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ 26.07.1991 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਾਲ 2007 ਤੱਕ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਲ 2007 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ 26.07.1991 ਦੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ (ਅਤੇ ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ) ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 2007 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

8.8. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਮੰਨਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ. ਇਸ ਲਈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਲੇਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਇੱਕ ਲਚਕਦਾਰ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਰਟੀਕਲ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਧਾਰਾ 113 ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਹੈ।

9. ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ, ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਸੋਧਦਾ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਨਿਯਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਾਅ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਕੋਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ, ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਸੀਮਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਸੀਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਕਸਿਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕ੍ਰਿਸਟਲਾਈਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਇਕ ਵਾਰ ਸਮਾਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ"

9.1. 2002 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਲਿੰਕਨ ਇਨ ਦੇ ਬੈਰਿਸਟਰ ਐਂਡਰਿਊ ਮੈਕਗੀ ਦੁਆਰਾ "ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਪੀਰੀਅਡਜ਼" ਵਿੱਚ ਲੇਖਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, -

> "ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਿਰੰਤਰ ਚੱਲੇਗਾ। ਸਮਾਂ ਚੱਲਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦੌੜ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ

9.2. ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਨਿਆਂਇਕ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਂਡਰਿਊ ਮੈਕਗੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:

> ਨੀਤੀਗਤ ਮੁੱਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਮੁੱਦਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੀਮਾ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਅਣਉਚਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਲਟਕਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ "ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ।

ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਵਧੇਰੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਨਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਮਿਟ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ. ਤੀਜਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਹ ਸਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

9.3. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ "ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ" ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4 ਤੋਂ 24 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 2 (ਜੇ) ਸ਼ਬਦ "ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹੈ। ਧਾਰਾ 2 (ਜੇ) ਵਿੱਚ "ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ" ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿਰਫ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਧਾਰਿਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ. ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ "ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ" ਕਦੋਂ ਮਿਲਿਆ।

9.4. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਰਟੀਕਲ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਲੇਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਬਕਾਇਆ ਲੇਖ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਬਕਾਇਆ ਲੇਖ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ "ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ" ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਛੇ ਸਾਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਤਹਿਤ ਘਟਾ ਕੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 113 ਦੇ ਤੀਜੇ ਕਾਲਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਤਲਬ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਰਾਹੀਂ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ. ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ (1991) 4 ਐਸਸੀਸੀ 1)

9.5. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਕਤੀ ਭੋਗ ਫੂਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2020) 17 ਐਸਸੀਸੀ 260 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ 1963 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ "ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ" ਹੈ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਹੋਰ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 113, ਇੱਕ ਬਕਾਇਆ ਧਾਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ

9.6. ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਭਾਗ X - ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵੇਰਵਾ	ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ	ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਿਆਦ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
113. ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।	ਤਿੰਨ ਸਾਲ	ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਇੱਕ ਸਰਬਵਿਆਪਕ ਧਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਉਹ ਧਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਹਵਾਲੇ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਲੇਖ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵੇਰਵਾ	ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ	ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਿਆਦ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
54. ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ।	ਤਿੰਨ ਸਾਲ।	ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਾਰੀਖ, ਜਾਂ, ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਤਾਰੀਖ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

9.7. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਰਟੀਕਲ 54 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜੁਲਾਈ, 1993 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 12.01.1998 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 49/2007 ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 26.04.1991 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਬਾਰੇ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 12.01.1998 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 49/2007 ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਫਿਰ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 49/2007 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਕੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਏਗਾ।

9.8. ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਾਪਰਨ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ 12.01.1998 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ 12.01.1998 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸੀ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਵਿੱਚ "ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹਮੇਸ਼ਾਂ "ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ *ਐਮ.ਵੀ.ਐਸ. ਮਨੀਕਯਾਲਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਐਮ ਨਰਸਿਮਹਾਸਵਾਮੀ,* **ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 470** ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਧਮਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਠੋਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਮਲੇ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਲੇ ਬਿਆਨ, ਜੇ ਸਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਫਲ ਮੁੱਦੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ. "ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ "ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ "ਉੱਠਦਾ" ਜਾਂ "ਪ੍ਰਾਪਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ / ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

9.9. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ. ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਦੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਧਮਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਾਪਰਨ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 54 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

9.10. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 113 ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

> **"9. ਸਮੇਂ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਚੱਲਣਾ –**
>
> ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਮਾਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਪੰਗਤਾ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ:
>
> ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਉਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ।

ਧਾਰਾ 9 ਇਸ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਕ ਵਾਰ ਸੀਮਾ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ. ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਉਦੋਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੀਮਾ ਉਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (*ਪਾਇਨੀਅਰ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਾਮਦੇਵ ਬੈਨਰਜੀ* **(1950) 54 ਕੈਲ ਡਬਲਯੂਐਨ 710**)। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ।

9.11. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਰੰਤਰ ਚੱਲਦਾ ਰਹੇਗਾ ਪਰ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਚੱਲਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦੌੜ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ (ਐਂਡਰਿਊ ਮੈਕਗੀ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਪੀਰੀਅਡਜ਼, ਚੌਥਾ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਸਵੀਟ ਐਂਡ ਮੈਕਸਵੈਲ, ਅਧਿਆਇ 2, ਪੈਰਾ 1). ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ [*ਜੇਮਜ਼ ਸਕਿਨਰ ਬਨਾਮ ਕੁੰਵਰ ਨੈਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ* ਆਈਐਲਆਰ **(1929) 51 ਸਾਰੇ 367, (ਪੀਸੀ)**] ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦਖਲ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਸੀਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੋਵੇਗੀ (*ਐਨ ਨਰਸਿਮ੍ਹੀਆ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ* **(1996) 3 ਐਸਸੀਸੀ 88**)।

[ਸਰੋਤ: ਟੈਗੋਰ ਲਾਅ ਲੈਕਚਰ, ਯੂ ਐਨ ਮਿੱਤਰਾ, ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਸੋਲ੍ਹਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ, ਭਾਗ 1, ਸੈਕਸ਼ਨ 1-32 ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 1-52]

9.12. ਉਪਰੋਕਤ ਕਥਨ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਲ 1993 ਵਿੱਚ ਹੀ 26.04.1991 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦਲੀਲ 12.01.1998 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 12.01.2001 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 12.01.1998 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਜਨਵਰੀ, 2001 ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਲ 2007 ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਫਿੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੁੰਮਨਾਮੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਬੁਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 113 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 49/2007 ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਨੂੰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਕੇ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

† *ਹੈਂਡਨੋਟਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ*: ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Yadwinder Singh
Enrol. No. P/956/2016